

WYROBY LAKIEROWE	NORMA BRANŻOWA	BN-75
	Lakier nitrocelulozowy na skórę	6114-17
		Zamiast BN-64/6114-17
		Grupa katalogowa X 24

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest lakier nitrocelulozowy na skórę — splastyfikowany roztwór wysokolepkiej nitrocelulozy w mieszaninie estrów kwasu octowego, alkoholi i węglowodorów aromatycznych.

1.2. Zakres stosowania przedmiotu normy. Lakier nitrocelulozowy na skórę stosuje się do ostatecznego pokrywania skór na warstwę farb kryjących.

2. OZNACZENIE

LAKIER NITROCELULOZOWY NA SKÓRĘ

BN-75/6114-17 wg SWA 4111-431-000

3. WYMAGANIA I BADANIA

3.1. Zestawienie wymagań i metody badań — wg tablicy na str. 2.

3.2. Trwałość. Lakier nitrocelulozowy na skórę powinien odpowiadać wymaganiom niniejszej normy w ciągu 6 miesięcy, licząc od daty produkcji. Dopuszcza się w tym czasie zmianę lepkości o $\pm 20\%$. W przypadku wzrostu lepkości lakier rozcieńczyć rozcieńczalnikiem RC-03 wg BN-75/6118-30.

3.3. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej wykonać wg PN-74/C-81500 po przeprowadzeniu prób wg PN-72/C-81503.

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Farb i Lakierów
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora ZPFIŁ dnia 29 kwietnia 1975 r.
jako norma obowiązująca w zakresie produkcji i obrotu
od dnia 1 kwietnia 1976 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 23/1975 poz. 32)

Wymagania	Metody badań wg	
a) Wstępne próby techniczne	zgodnie z PN-72/C-81503	
b) Lepkość mierzona kubkiem Forda, s	90 ÷ 100	PN-64/C-81508
c) Zawartość substancji lotnych, %, najwyżej	85	PN-66/C-81512
d) Barwa wg skali jodowej, najwyżej	3	PN-58/C-04526
e) Czas schnięcia powłoki w temperaturze $20 \pm 2^{\circ}\text{C}$ i wilgotności względnej powietrza $65 \pm 5\%$, najwyżej — stopień 4, min — stopień 6, godz	15 2	PN-69/C-81519
f) Wydłużenie powłoki lakieru, % — przed starzeniem — po przyspieszonym starzeniu	60 40	p. 3.6 p. 3.6
g) Wytrzymałość powłoki na wielokrotne zginanie, wytrzymuje zgięć — przed starzeniem, co najmniej — po przyspieszonym starzeniu, co najmniej	3 000 2 000	p. 3.7
h) Kleistość powłoki	zmatowienie lub uszkodzenie powłoki niedopuszczalne	p. 3.8
i) Odporność powłoki na działanie wody	powłoka nie powinna odstawać od podłoża ani wykazywać spęczenia lub złuszczenia	p. 3.9
j) Odporność powłoki na temperaturę -15°C w ciągu 1 godz	wytrzymuje próbę	p. 3.10
k) Odporność powłoki na 2-godzinne działanie lampy kwarcowej	niedopuszczalna zmiana barwy i połysku	BN-66/6110-33

3.4. Program badań

3.4.1. Badania pełne polegają na sprawdzeniu zgodności wymagań co najmniej raz na kwartał oraz przy każdej zmianie stosowanych surowców i metod technologicznych oraz w przypadku badań rozjemczych.

3.4.2. Badania niepełne polegają na sprawdzeniu zgodności wymagań wg 3.1 a)÷e) oraz 3.1 g).

Badania niepełne należy wykonać dla każdej partii wyrobu.

3.5. Przygotowanie powłok do badań

3.5.1. Przygotowanie próbek skóry. Próbę należy przeprowadzać na skórze cielęcej garbowania chromowego niefarbowanej wg PN-70/P-22101.

3.5.2. Przygotowanie lakieru. Próbkę lakieru dokładnie wymieszać i rozcieńczyć rozcieńczalnikiem RC-03 wg BN-75/6118-30 do lepkości 22÷24 s mierzonej kubkiem Forda.

3.5.3. Wykonanie powłok do badań. Próbki skóry o wymiarach 250×60 mm przemyć alkoholem 96-procentowym i umieścić w suszarce o temperaturze 60°C na 4 godz. Po tym okresie skórę równo naciągnąć, przybić pinami do deski i natryśnąć farbą do gruntowania Polierilat lub Polialgrunt. Powłokę suszyć w ciągu 3÷4 godz w temperaturze 25°C przy wilgotności względnej powietrza 65 ±5%. Po dokładnym wysuszeniu natryśnąć raz krzyżowo lakierem przygotowanym wg 3.5.2.

3.5.4. Aklimatyzacja powłok. Powłoki przygotowane na skórze wg 3.5.3 przed wykonaniem badań należy aklimatyzować w ciągu 48 godz przy temperaturze 20 ±2°C i wilgotności względnej powietrza 65 ±5%.

3.5.5. Liczba próbek do badań. Należy przygotować co najmniej 24 powłoki.

3.6. Oznaczanie wydłużenia powłoki lakieru

3.6.1. Przyrząd do badań. Do badania wytrzymałości powłoki na wydłużenie używa się dynamometru.

3.6.2. Przygotowanie próbki. Z powłoki przygotowanej na skórze wg 3.5 wyjąć sześć próbek o wymiarach 250×30 mm.

3.6.3. Poddanie powłoki sztucznemu starzeniu. Trzy próbki przygotowane wg 3.6.2 umieścić w temperaturze 70°C na 1 godz, następnie wyjąć, umieścić w eksykatorze i po 30 min badać wydłużenie oraz wytrzymałość na wielokrotne zginanie.

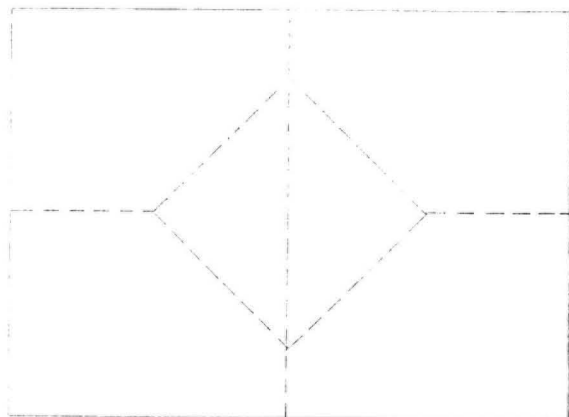
3.6.4. Wykonanie oznaczania. Oznaczanie wykonuje się wg PN-70/P-22131 p. 2.2 na trzech próbkach przygotowanych wg 3.6.2 oraz na trzech próbkach po przyspieszonym starzeniu przygotowanych wg 3.6.3. Za wynik badania przyjmuje się każdorazowo średnią arytmetyczną wyników z trzech próbek.

3.7. Oznaczanie wytrzymałości powłoki na wielokrotne zginanie

3.7.1. Przyrząd do badań. Do pomiaru służy aparat do wielokrotnego zginania przedstawiony schematycznie w PN-74/P-22135 na rys. 1.

3.7.2. Przygotowanie próbek. Ze skóry z powłoką przygotowaną wg 3.5 wyciąć sześć próbek o wymiarach 75×55 mm, z których trzy próbki należy poddać przyspieszonemu starzeniu wg 3.6.3.

3.7.3. Wykonanie oznaczania. Oznaczanie wykonuje się na trzech próbkach przed i na trzech próbkach po przyspieszonym starzeniu. Przed przystąpieniem do badania w próbce formuje się fałdę wg rys. 1 i umocowuje w szczękach aparatu w taki sposób, aby strona pokryta powłoką była skierowana w dół (zamocowanie szczęk przedstawiono na rys. 2). Badanie próbek przeprowadza się z prędkością około 200 zgięć na minutę. Miejsce zgięcia bada się po 100, 250, 500, 1000, 2000, 3000 zgięć za pomocą szkła o 10-krotnym powiększeniu. Liczbę zgięć odczytuje się na liczniku aparatu. Za wynik przyjmuje się średnią arytmetyczną trzech wyników, różniących się między sobą nie więcej niż 10%.

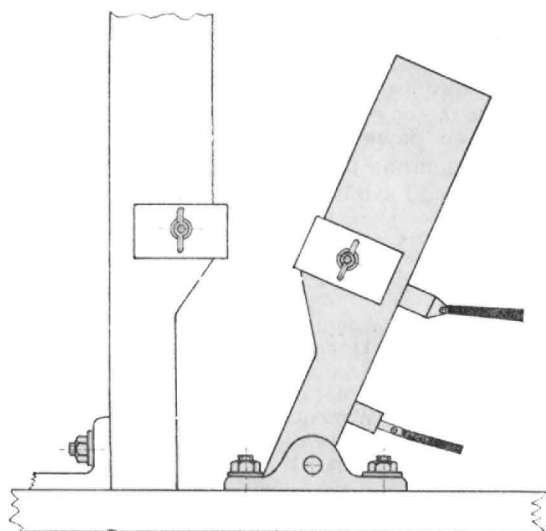
BN-75/6114-17-1

Rys. 1

3.8. Badanie kleistości powłoki. Próbkę przygotowaną wg 3.5 złożyć licem do wewnątrz i obciążyć odważnikiem o masie 5 kg (około 70 g/cm^2) na 30 min. Następnie odważnik zdjąć, badaną próbkę rozłożyć i ocenić wygląd powłoki nieuzbrojonym okiem.

3.9. Badanie odporności powłoki na działanie wody. Powłokę przygotowaną wg 3.5 zanurzyć w wodzie destylowanej o temperaturze $20 \pm 2^\circ\text{C}$ na 30 min, po czym wyjąć z wody, skrócić licem do wewnątrz, rozwinąć i obserwować lakierowaną powierzchnię.

3.10. Badanie odporności powłoki na temperaturę -15°C . Próbkę przygotowaną wg 3.5 umieścić w lodówce w temperaturze -15°C na 1 godz. Po wyjęciu poddać obserwacji wygląd powłoki i oznaczyć elastyczność powłoki. Lakier

BN-75/6114-17-2

Rys. 2

uważa się za odpowiadający wymaganiom normy, jeżeli powłoka nie wykazuje spękań ani złuszczeń i wytrzymałe zginanie — 2 na aparacie typu A wg PN-69/C-81528.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Lakier pakuje się zgodnie z PN-73/C-81400 w hoboki uniwersalne pojemności 25 i 50 dm³ oraz w bębny pojemności 200 dm³. Dopuszcza się stosowanie innych opakowań na podstawie uzgodnień producenta z odbiorcą.

4.2. Przechowywanie i transport — zgodnie z PN-73/C-81400.

K O N I E C

Informacje dodatkowe

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Dębicka Fabryka Farb i Lakierów.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-64/6114-17

- a) wprowadzono aktualne metody badań dotyczące: wstępnych prób technicznych, zawartości substancji lotnych, czasu schnięcia,
- b) wprowadzono podział badań na pełne i niepełne,
- c) wprowadzono nazewnictwo i symbolikę wg SWA.

3. Normy związane

- PN-73/C-81400 Wyroby lakierowe. Pakowanie, przechowywanie i transport
 - PN-74/C-81500 Wyroby lakierowe. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej
 - PN-72/C-81503 Wyroby lakierowe. Wstępne próby techniczne
 - PN-69/C-81528 Wyroby lakierowe. Oznaczenia elastyczności powłok przez zginanie
 - PN-70/P-22101 Skóry wyprawione. Pobieranie próbek pierwotnych
 - PN-70/P-22131 Skóry wyprawione. Wyznaczanie wytrzymałości liniowych
 - PN-74/P-22135 Skóry obuwia wierzchnie chromowe. Wyznaczanie odporności na wielokrotne zginanie powłoki kryjącej
 - BN-75/6118-30 Rozcieńczalniki do wyrobów celulozowych
- Pozostałe normy związane podano w tablicy.

4. Autor projektu normy — mgr inż. Barbara Przygoda — Dębicka Fabryka Farb i Lakierów.